

Förordning om statligt stöd till forskning och utveckling samt innovation;

SFS 2015:208

Utkom från trycket
den 14 april 2015

utfärdad den 26 mars 2015.

Regeringen föreskriver följande.

1 § För att främja forskning och utveckling samt innovation får Verket för innovationssystem i mån av tillgång på medel lämna stöd enligt denna förordning.

2 § Stöd får endast lämnas i enlighet med

1. kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget, eller

2. kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse.

3 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i kommissionens förordningar (EU) nr 651/2014 och (EU) nr 1407/2013.

4 § Stöd enligt denna förordning lämnas i form av bidrag.

5 § En förutsättning för annat stöd än stöd i enlighet med 2 § 2 eller 7 § är att ansökan om stöd har getts in innan den investering som stödet söks för inleds.

Grunder för statligt stöd

6 § Stöd till konsulttjänster för små och medelstora företag lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 18 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

Stödet får inte överstiga 1 800 000 kronor.

7 § Stöd till nystartade företag lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 22 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

8 § Stöd till sökkostnader lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 24 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

9 § Stöd till forsknings- och utvecklingsprojekt lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 25 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

10 § Investeringsstöd till forskningsinfrastruktur lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 26 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

11 § Stöd till innovationskluster lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 27 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

12 § Innovationsstöd till små och medelstora företag lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 28 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

13 § Stöd till processinnovation och organisationsinnovation lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 29 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

14 § Stöd till forskning och utveckling inom fiskeri- och vattenbrukssektorn lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 30 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

15 § Stöd till utbildning lämnas i enlighet med kapitel I och artikel 31 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014.

Förfarandet i stödärenden

16 § Den som ansöker om stöd ska göra det skriftligen till Verket för innovationssystem (myndigheten). Myndigheten får i enskilda fall besluta om hur denna skyldighet ska fullgöras.

17 § Ett beslut om stöd får förenas med de villkor som krävs för att syftet med stödet ska tillgodoses.

18 § Den som har fått stöd ska till myndigheten skriftligt redovisa erfarenheterna av den verksamhet eller det projekt som stödet beviljats för. Myndigheten får i enskilda fall besluta om hur denna skyldighet ska fullgöras.

Myndigheten ska följa den verksamhet eller det projekt som stöd har lämnats till och utöva tillsyn över att villkoren för stödet följs. Den som har beviljats stöd ska ge myndigheten eller den som myndigheten utser tillfälle att granska verksamheten och på begäran lämna ytterligare uppgifter om verksamheten.

19 § Ett stöd enligt denna förordning får inte betalas ut till ett företag som är föremål för betalningskrav på grund av ett beslut av Europeiska kommissionen som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

20 § Myndigheten får besluta att ett beviljat stöd helt eller delvis inte ska betalas ut om

1. den som har ansökt om eller beviljats stöd genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat sätt har förorsakat att stödet beviljats felaktigt eller med för högt belopp,

2. stödet av något annat skäl har beviljats felaktigt eller med för högt belopp och mottagaren borde ha insett detta, eller

Återbetalningsskyldighet

21 § En stödmottagare enligt denna förordning är återbetalningsskyldig om någon av de grunder som anges i 20 § föreligger.

22 § Om en stödmottagare är återbetalningsskyldig enligt 21 §, ska myndigheten besluta att helt eller delvis kräva tillbaka stödet. Om det finns särskilda skäl, får myndigheten efterge kravet på återbetalning helt eller delvis.

Ett beslut om återkrav ska fattas inom tio år från det att stödet betalades ut.

23 § Om en stödmottagare inte är berättigad till ett stödbelopp och detta ska återbetalas, ska ränta tas ut enligt räntelagen (1975:635). Myndigheten får sätta ned räntekravet om det finns särskilda skäl.

24 § Om en stödmottagare är återbetalningsskyldig eller skyldig att betala ränta enligt denna förordning, får en utbetalning av stöd avräknas mot annan utbetalning av stöd enligt förordningen.

Övriga bestämmelser

25 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut enligt 19, 20 och 24 §§ får dock inte överklagas.

26 § Myndigheten ska föra de register som avses i

1. artikel 12 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014, och
2. artikel 6.4 i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013.

Om ansökan avser stöd enligt kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013, ska myndigheten lämna de upplysningar till företaget som framgår av artikel 6.1 i den förordningen.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2015.

2. Genom förordningen upphävs förordningen (2008:762) om statligt stöd till forskning och utveckling samt innovation. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande för stöd som beslutats enligt den förordningen.

På regeringens vägnar

MIKAEL DAMBERG

Magnus Corell
(Näringsdepartementet)

